

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. гр.Н., 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.Б.

при участието на секретаря К.Ил.Л.
като разгледа докладваното от Н.Р.М.Б. Гражданско дело № 20222150101240 по описа за 2022 година

Делото е за делба и е във фазата по извършването.

С влязло в сила решение е допуснато извършването на съдебна делба между Т. И. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Я., ул. „П.“ № *** и А. З. Х., ЕГН *****, с адрес: с. З., общ. С., ул. „*****“ № 33, на следния недвижим имот: **Самостоятелен обект с идентификатор 51500.506.46.1.31** по КKKP на гр. Н., общ. Н., обл. Бургас, с административен адрес на имота: гр. Н., к.к. С.б.г- запад, ул. „Н.“ № *****, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: едно, с площ на самостоятелния обект: 53.66 кв.м., с прилежащи части 2.240 %, равняващи се на 8.41 кв.м. от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 51500.506.46.1.30 и 51500.506.46.1.32; под обекта: 51500.506.46.1.22; над обекта: 51500.506.46.1.40, който апартамент се състои от дневна- кухня, спалня, баня- тоалетна, склад и тераса, при следните квоти:

- за Т. И. И.- ½ ид. ч.;
- за А. З. Х.- ½ ид. ч.

С протоколно определение от 28.06.2023 г. са приети за разглеждане предявената от Т. И. И. против А. З. Х. претенция по сметки, възлизаща на сумата от 8286 лева, съставляваща половината от извършените от нея плащания по изтеглен банков ипотечен кредит, ведно със законната лихва, считано от 28.06.2023г. до окончателното изплащане, както и предявената от А. З. Х. против Т. И. И. претенция по сметки за сумата от 19.64 лева, съставляващи местен данък за недвижим имот за 2022г., и сумата от 2,10 лева, съставляваща такса битови отпадъци за имота за 2022г., дължими от

ищцата и заплатени от ответника, ведно със законната лихва, считано от 09.05.2023г. до окончателното изплащане.

От страна на ищеца бе направено възражение за прихващане на двете насрещни вземания.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

При обсъждането на представените по делото писмени доказателства съдът съобрази на първо място влязлото в законна сила решение по допускане на делбата, чиито диспозитив е подробно цитиран по-горе. Съгласно последното процесният имот съставлява и е с предназначение- жилище, апартамент. В този вид е допуснат до делба с решението.

От заключението по изготвената съдебно- техническа експертиза, което съдът няма основание да не кредитира, се установява, че техническите характеристики, функционалното предназначение и разпределението на помещенията на допуснатия до делба имот не позволяват неговото физическо разделяне на самостоятелни обекти, поради което имотът е неподеляем. От страните не бе направено искане за възлагане на имота, поради което същия следва да бъде изнесен на публична продан.

Пазарната стойност на имота, съобразно заключение на вещото лице, е в размер на 67880 лв., разпределена поравно за всяка от страните. Съобразно квотите на съделителите същите следва да бъдат осъдени да заплатят по сметка на РС- Н. държавна такса в размер на по 1357.60 лв.

По отношение на предявените претенции по сметки, съдът намира следното:

По делото не се спори, че Т. И. И. и А. З. Х. са страни по договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № ***** от 01.10.2019 г. с общ размер на главницата от 48300 лв., изтеглен за покупка на процесния имот. Съгласно заключението на вещото лице по изготвената ССЧЕ, по сметката, открита за погасяване на кредита, са постъпвали суми единствено от сметката на ищцата, които за периода от 01.10.2019 г. до 12.05.2023 г. възлизат на сумата от общо 12471.29 лв., от които 144.90 лв.- банкови такси, 6683.20 лв.- главница, 4868.87 лв.- лихва, 781.32 лв.- застрахователна премия. Общата сума на преведените от ответника средства по личната банкова сметка на ищцата, от която последната е нареждала плащането по сметката на кредита, са в размер на 5310 лв. Тази сума е постъпвала в периода от 22.12.2021 г. до 05.01.2024 г. Вещото лице сочи и че по личната сметка на ищцата е постъпила сумата от 24000 лв. на 23.10.2019 г., с вносител Златко Х. Георгиев, в който превод като основание е посочено „междубанков превод“. С получената сума според експерта бил погасен друг заем, предоставен на ищцата.

С оглед на така изложеното съдът намира следното:

От страна на Т. И. е предявена претенция по сметки в размер на 8286 лв., представляваща половината от извършените от нея плащания в полза на банката по сключения между страните и „У.Б.“ АД договор за банков ипотечен кредит, на две основания, заявени в условията на евентуалност- чл.127 ЗЗД и чл.59 ЗЗД. По делото няма спор между ищеца и ответника, че същите са кредитополучатели по сочения по-горе ипотечен кредит, както и че страните не са бивши съпрузи. В този смисъл между тях не намират приложение нормите на СК.

Съгласно разпоредбата на чл.127, ал.1 ЗЗД, доколкото не следва друго от отношенията между солидарните длъжници, това, което е платено на кредитора, трябва да се понесе от тях по равно. Алинея 2 повелява, че всеки солидарен длъжник, който е изпълнил повече от своята част, има иск срещу останалите съдлъжници за разликата. Практиката на ВКС в тази насока е последователна в смисъл, че за да бъде основателна една такава претенция е необходимо солидарният длъжник да е изпълнил нещо в повече от своята част за сметка на останалите длъжници. В този смисъл [решение № 676 от 13.01.2010 г.](#) на ВКС по гр. д. № 2179/2008 г., II г. о., [решение № 279 от 26.11.2018 г.](#) на ВКС по гр. д. № 4694/2017 г., IV г. о., [решение № 196 от 21.08.2015 г.](#) на ВКС по гр. д. № 6068/2014 г., IV г.о. Видно от клаузите по договора, общият размер на кредита е 48300 лв., а общата сума, дължима по кредита, включваща общия размер на кредита и общите разходи по кредита за потребителя /т.5.4. от договора/ е в размер на 70 113.24 лв. Съгласно заключението на вещото лице към 30.05.2023 г. е заплатена сумата от общо 12 471.29 лв., а към 07.11.2023 г.- сумата от общо 13 300.91 лв. Дори и да се приеме, че тези суми са били изплатени само от ищцата, то същите не съставляват половината дори от чистата стойност на кредита, главницата по който е в размер на 48300 лв. или $\frac{1}{2}$ е 24150 лв., още по-малко от сумата, която съставлява общия размер на дължимото. В този смисъл не може да се приеме, че от страна на Т. И. са били заплатени в повече суми, които по аргумент на чл.127, ал.2 от ЗЗД същата следва да получи от ответника.

Предвид неоснователността на главната претенция следва да се пристъпи към разглеждане на евентуалната такава, а именно дължимост на сумата от 8286 лв. на основание чл.59 ЗЗД. Съдът намира, че в случая не е налице основание да се ангажира от страна на ответника такъв вид отговорност. Това е така, тъй като отношенията между страните са облигационни и почиват не на основата на деликт, а на основата на договор. В този смисъл сумите, платени в повече от ищцата следва да се търсят именно по чл.127 ЗЗД, като тази претенция бе отхвърлена, не защото не са налице предпоставките за това, а предвид факта, че на този етап липсва заплатена в повече сума от ищцата. Ето защо съдът намира, че в случая не е налице неоснователно разместване на блага, почиващи на отношения, които стоят извън договорните между страните по делото. Наред с това, както бе посочено, заплатената от ищцата сума не покрива нейната част от дълга, за да се приеме, че ответника следва да ѝ върне

горницата. Това налага отхвърляне и на така предявената евентуална претенция.

Като последица от отхвърляне на двата облигационни иска, следва да не бъдат уважавани и исканията за присъждане на законната лихва за забава за която и да е от двете претенции по чл.346 ГПК.

Що се касае до претенцията на ответника срещу ищцата за сумата от 19.64 лева, съставляващи местен данък за недвижим имот за 2022г., и сумата от 2,10 лева, съставляваща такса битови отпадъци за имота за 2022г., ведно със законната лихва, считано от 09.05.2023г. до окончателното изплащане, съдът я намира за неоснователна. Представената разписка № 0400016299931859/03.08.2022 г. не удостоверява заплащането на местен данък и такса битови отпадъци за процесния имот за 2022 г. да е извършено от А. Х.. Наред с това в същата е визирано, че се заплаща данък по партидата на Т. И. И., като никъде не е посочено, че тази сума обхваща и задълженията на ответника, т.е. не може да се приеме, че това съставлява данъка и таксата смет за целия имот, а не само за частта на ищцата.

С оглед на така изложеното предявените претенции по сметки от двете страни следва да бъдат отхвърлени, като в тази връзка ищцата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС- Н. държавна такса в размер на 331.44 лв., а ответника- в размер на 50 лв.

По разноските:

По отношение на заплатеното възнаграждение на вещото лице по СТЕ- сумите са платени по равно от двете страни, поради което и съобразно дяловете им, разноските остават във вида, в който са направени.

По отношение на заплатеното възнаграждение на вещото лице по ССчЕ, с оглед отхвърляне на претенциите по сметки, разноските остават във вида, в който са направени.

По отношение на заплатените адвокатски възнаграждения:

От ищеца не са представени доказателства, от които да е видно, че на адвокат Т. реално е било заплатено възнаграждение, поради което такова не следва да се присъжда.

От ответника е представен договор за правна помощ, видно от които на адв. А. е заплатена сумата от 400 лв., която същата заяви, че е възнаграждение за защита на предявената от ответника против ищеца претенция по сметки. С оглед отхвърляне на тази претенция, разноски в тази връзка не следва да се присъждат.

Мотивиран от горното и на основание чл.348 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА изнасянето на публична продан на **Самостоятелен обект с идентификатор 51500.506.46.1.31** по КKKP на гр. Н., общ. Н., обл. Бургас, с административен адрес на имота: гр. Н., к.к. С.б.г- запад, ул. „Н.“ № *****, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: едно, с площ на самостоятелния обект: 53.66 кв.м., с прилежащи части 2.240 %, равняващи се на 8.41 кв.м. от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 51500.506.46.1.30 и 51500.506.46.1.32; под обекта: 51500.506.46.1.22; над обекта: 51500.506.46.1.40, който апартамент се състои от дневна- кухня, спалня, баня- тоалетна, склад и тераса, при първоначална цена от **67880 лв.** /шестдесет и седем хиляди осемстотин и осемдесет хиляди лева/.

УКАЗВА на съдия- изпълнителят, който ще осъществи публичната продан, че при извършване на публичната продан на цена, по- висока от първоначалната, следва да уведоми съда за определяне на окончателна държавна такса.

ОТХВЪРЛЯ предявената на основание чл.127 ЗЗД от Т. И. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Я., ул. „П.“, № ***, против А. З. Х., ЕГН *****, с адрес: с. З., общ. С., ул. „****“, № 33, претенция по сметки за сумата от 8286 лева, съставляващи половината от извършените от нея плащания по договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № ***** от 01.10.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 28.06.2023г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** и евентуално предявената на основание чл.59 ЗЗД претенция за същата сума.

ОТХВЪРЛЯ предявената от А. З. Х., ЕГН *****, с адрес: с. З., общ. С., ул. „****“, № 33, против Т. И. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Я., ул. „П.“, № ***, претенция по сметки за сумата от 19.64 лева, съставляващи местен данък за процесния недвижим имот за 2022г., и сумата от 2,10 лева, съставляваща такса битови отпадъци за имота за 2022г., дължими от ищцата и заплатени от ответника, ведно със законната лихва, считано от 09.05.2023г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Т. И. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Я., ул. „П.“, № ***, да заплати по сметка на РС- Н. сумата от **1357.60 лв.**, представляващи държавна такса за ½ ид.ч. от процесния имот, както и сумата от **331.44 лв.**, представляващи държавна такса върху отхвърлената претенция по сметки.

ОСЪЖДА А. З. Х., ЕГН *****, с адрес: с. З., общ. С., ул. „****“, № 33, да заплати по сметка на РС- Н. сумата от **1357.60 лв.**, представляващи държавна такса за ½ ид.ч. от процесния имот, както и сумата от **50 лв.**, представляващи държавна такса върху отхвърлената претенция по сметки.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Окръжен съд- гр. Бургас.

Съдия при Районен съд – Н.: _____